

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ص ّ	وَأَلْفُرْعَانَ	ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾
ص	قسم دے پہ قرآن	نصیحت والا -

بَلِ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	فِي عِزَّةٍ	وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
بلکہ	ہغہ خلق چا چہ	کفر کرے دے	پہ تکبر کبئ / پہ لوی کبئ	او مخالفت کبئ دی -

كَمْ	أَهْلَكْنَا	مِن قَبْلِهِم	مَنْ قَرِنِ	فَنَادَوْا
خومرہ	ہلاک کرل مونبر	د ہغوی نہ وړاند	د امتونو نہ	نو ہغوی آواز ورکړو
وَلَاتِ	حِينَ	مَنَاصِ ﴿٣﴾		
او نہ وو	ہغہ وخت	خہ خلاصے -		

وَعَجِبُوا	أَنْ	جَاءَهُمْ	مُنذِرٌ	مِّنْهُمْ ۚ
او ہغوی تعجب اوکړو	چہ	راغے ہغوی طرفتہ	ویرولو والا	د ہغوی نہ
وَقَالَ	الْكَافِرُونَ	هَذَا	سَجْرٌ	كَذَّابٌ ﴿٤﴾
او اووئیل	کافرانو	دا دے	جادوگر	سخت دروغزن -

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

أَجْعَلْ	أَلِهَاتِهِ	إِلَهِهَا	وَاجِدًا ۞	إِنَّ	هَذَا
آيا هغه جوړ کړل	ډير الاهان	اله	صرف يو	بے شکه	دا
لَشَيْءٍ			عُجَابٌ ﴿٥﴾		
البته يوشه دے			ډير عجيبه		

وَأَنْطَلَقَ	أَلْمَلَأَ	مِنْهُمْ	أَنْ	أَمْشُوا	وَأَصْبِرُوا
او روان شول	سرداران	په هغوى کښ	چه	خى	او تينگ اوسئ / جم شئ
عَلَىٰ آهَاتِكُمْ	إِنَّ	هَذَا	لَشَيْءٍ	يُرَادُ ﴿٦﴾	
په خپلو الاهانو باند	بے شکه	دا	البته يوشه دے	چه اراده کيرى -	

مَا	سَمِعْنَا	بِهَذَا	فِي الْمِلَّةِ	الْآخِرَةِ
نه ده	اوريدلى مونږ	دا ( خبره )	په ملت کښ	وروستنى کښ / تير شوى کښ
إِنَّ	هَذَا	إِلَّا	أَخْتَلَقُ ﴿٧﴾	
نه ده	دا ( خبره )	مگر	د ځان نه جوړه شوى -	

أَنْزَلَ	عَلَيْهِ	الدُّكْرُ	مِنْ بَيْنِنَا ۞	بَلْ	هُمْ
آيا نازل شو	په هغه باند	نصيحت	ځمونږ د مينځ نه	بلکه	هغوى
فِي شَكِّ	مَنْ ذِكْرِي ۞	بَلْ	لَمَّا	يَذُوقُوا	عَذَابِ ﴿٨﴾

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

په شک کښ دی	خما د نصیحت نه	بلکه	نه دے	هغوی خکله	عذاب خما -
-------------	----------------	------	-------	-----------	------------

أَمْ	عِنْدَهُمْ	خَزَائِنُ	رَحْمَةٍ	رَبِّكَ
یا	د هغوی سره	خزانے دی	د رحمت	ستا د رب
الْعَزِيزِ			الْوَهَّابِ ﴿٩﴾	
چه ډیر زبردست دے			ډیر ورکولو والا دے -	

أَمْ	لَهُمْ	مُلْكُ	السَّمَوَاتِ	وَالْأَرْضِ	وَمَا
یا	د هغوی دپاره	بادشاهی ده	د آسمانونو	او زمکه	او څه چه
بَيْنَهُمَا			فَلْيَرْتَقُوا		فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾
په مینځ کښ دی د دے دوانرو			پس پکار ده چه هغوی اوخیژی		په لارو کښ ( د آسمان ) په رسو کښ

جُنْدٌ مَّا	هُنَالِكَ	مَهْرُومٌ	مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾
دا یو لښکر دے	په دے ځای	شکست خوړولو والا دے	د ډلو نه

كَذَّبَتْ	قَبْلَهُمْ	قَوْمٌ	نُوحٍ	وَعَادٌ	وَفِرْعَوْنُ	ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾
دروغ اوگنرو	د هغوی نه وړاندې	قوم	نوح	او عاد	او فرعون	میخونو والا

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

وَتَمُودُ	وَقَوْمُ	لُوطٍ	وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ	أُولَئِكَ	الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾
او تمود	او قوم	لوط	او د بنر اوسیدو والو/ د ځنګل اوسیدو والو	هم دغه ده هغه	ډله

إِن	كُلُّ	إِلَّا	كَذَّبَ	الرُّسُلَ	فَحَقَّ	عِقَابِ ﴿١٤﴾
نه دی	ټولو	مګر	دروغ ګنړلی	رسولان	نو ثابته شوه	سزا ځما

وَمَا	يَنْظُرُ	هَؤُلَاءِ	إِلَّا	صَيْحَةً
او نه	انتظار کوی	دا خلق	مګر	د یوې زورورې چغې
وَاحِدَةً	مَا	لَهَا	مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾	
صرف یوې	نه به وی	په هغه کېنې	څه وقفه	

وَقَالُوا	رَبَّنَا	عَجَّلْ	لَنَا	قِطْنَا
او هغوی اووئیل	ای ځمونږ ربه!	ذر راکړې	مونږ له	ځمونږ حصه
قَبْلَ	يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾			
وړاندې/ مخکېنې	د ورځې د حساب نه			

أَصْبِرْ	عَلَى مَا	يَقُولُونَ	وَأَذْكُرْ	عِبْدَنَا
صبر اوکړئ	په هغه باندې چه	هغوی وائی	او ذکر اوکړئ	ځمونږ د بنده

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

دَاوُدَ	ذَا الْأَيْدِي	إِنَّهُ	أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
داوؤد عليه سلام	چه طاقت والا وو	بے شکہ هغه	ڊير رجوع کولو والا وو

إِنَّا	سَخَّرْنَا	الْجِبَالَ	مَعَهُ	يُسَبِّحُنَ	بِالْعَبَثِ
بے شکہ مونږ	مسخر کړل مونږ	غرونه	سرہ د هغه به	هغوی تسبیح کوله	د شپے

### وَالْإِسْرَاقِ ﴿١٨﴾

او د سحر

وَالطَّيْرِ	مَحْشُورَةً	كُلُّ	لَهُ	أَوَّابٌ ﴿١٩﴾
او مارغان ( هم )	راجمع کيدل به	ټول	د هغه دپاره	رجوع کولو والا وو

وَشَدَدْنَا	مُلْكُهُ	وَعَاتَيْنَهُ	الْحِكْمَةَ
او مضبوط کړو مونږ	سلطنت د هغه	او ورکړو مونږ هغه له	حکمت
وَفُضِّلَ	أَلْخِطَابِ ﴿٢٠﴾		
او فيصله کول	د خبرے		

وَهَلْ	أَتَاكَ	نَبَأًا	الْخَصْمِ	إِذْ
او آيا	راغله دے ستاسو طرفته	خبر	د جگړی کولو والو	چه کله
	تَسَوَّرُوا	الْمِحْرَابِ ﴿٢١﴾		
	هغوی په دیوال را واوړيدل / راوختل	په عبادت خانه کښی		

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

إِذْ	دَخَلُوا	عَلَى دَاوُدَ	فَفَزِعَ	مِنْهُمْ
چه کله	هغوی داخل شول	په داوؤد علیه سلام باند	نو هغه گهبراو شو/ ویریدی	د هغوی نه
قَالُوا	لَا تَخَفْ	خَصْمَانِ	بَعِي	عَلَى بَعْضِ
هغوی اووئیل	مه ته ویریره	( مونږ ) دوه جگرے والا یو	زیات اوکړو	په ځنو باند
فَأَحْكَمَ	بَيْنَنَا	بِالْحَقِّ	وَلَا	تُشْطِطُ
پس فیصله اوکړی	په مینځ کبښ ځمونږ	سره د حق	او مه	بے انصافی کوه
وَأَهْدِنَا	إِلَى سَوَاءٍ	أَلْصِرْطِ ﴿٢٢﴾		
او رهنمائی اوکړه ځمونږ	طرفته د نیغ/ سیدا	لارے		

إِنَّ	هَذَا	أَخِي	لَهُ	تِسْعٌ وَتِسْعُونَ	نَعَجَةً	وَلِي
بے شکه	دا	ځما ورور دے	دپاره د ده	یو کم سل	گډی دی/ میری دی	او ځما دپاره
نَعَجَةً	وَاحِدَةً	فَقَالَ	أَكْفَلْنِيهَا	وَعَزَّنِي		
گډه ده/ میره ده	یوه	نو هغه اووئیل	ما ته اوسپاره هغه	او هغه غلبه بیا موندنه په ما باند		
فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾						
په خبرو کبښ						

قَالَ	لَقَدْ	ظَلَمَكَ	بِسْؤَالِ
هغه اووئیل ( داوؤد علیه سلام )	البته بے شکه	هغه ظلم اوکړو په تا باند	په غوښتلو

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

نَعَجَتِكَ	إِلَى نِعَاجِهِ	وَإِنَّ	كَثِيرًا	مِّنَ الْخُلَطَاءِ
ستا د گدی / میری	طرفته د خپلو گډو / میرو	او بے شکه	ډیر	د شراکت دارو نه
لَيَبْغِي	بَعْضُهُمْ	عَلَى بَعْضٍ	إِلَّا	الَّذِينَ
البته زیاتے کوی	ځنې د هغوی	په ځنو باند	مگر	هغوی چه
وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	وَقَلِيلٌ مَّا	هُمَّ	وَوَظَنَّ
او هغوی عمل اوکړو	نیک	او څومره لږ دی	د هغوی نه	او پوهه شو
أَنَّمَا	فِتْنَتُهُ	فَاسْتَعْفَرَ	رَبَّهُ	
بے شکه	په فتنه کبې واچولو مونږ هغه	پس بخښنه اوغوښته هغه	د خپل رب نه	
وَحَرًّا	رَاكِعًا	وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾		
او هغه پریوتلو	په رکوع کبې	او هغه رجوع اوکړه		

فَعَفَرْنَا	لَهُ	ذَلِكَ	وَإِنَّ	لَهُ
پس اوبخښلو مونږ	هغه	په دے	او بے شکه	د هغه دپاره
لَعِنَدْنَا	لَزَلْفَى	وَحُسْنٍ	مَّتَابٍ ﴿٢٥﴾	
ځمونږ سره	البته نزدې والے دے	او بهتر	انجام / ځای دے	

يَدَاوُدُ	إِنَّا	جَعَلْنَاكَ	خَلِيفَةً	فِي الْأَرْضِ	فَأَحْكُمَ	بَيْنَ
اے داوؤد!	بے شکه مونږ	جوړ کړې مونږ ته	خلیفه	په زمکه کبې	پس فیصله کوه	په مینځ کبې

## د قرآن نور

درویشتم جز - درس 228 : سورة ص - ايات 1-28

النَّاسِ	بِالْحَقِّ	وَلَا	تَتَّبِعِ	الْهَوَى	فِيضِلَّكَ
د خلقو	سره د حق	او مه	ته پیروی کوه	د خواهش نفس	نو هغه به بے لارے کری تا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	إِنَّ	الَّذِينَ	يَضِلُّونَ	عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	لَهُمْ
د الله د لارے نه	بے شکه	هغوی چه	گمراه شول	د الله د لارے نه	د هغوی دپاره دے
عَذَابٌ	شَدِيدٌ	بِمَا	نَسُوا	يَوْمَ	الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾
عذاب	پیر سخت	په وجه د هغه چه	هغوی هیره کره	ورخ	د حساب

وَمَا	خَلَقْنَا	السَّمَاءَ	وَالْأَرْضَ	وَمَا	بَيَّنَّهَمَا	بَطِلًا
او نه دے	پیدا کرے مونږ	آسمان	او زمکه	او شه چه	د دے دوانږو په مینځ کښ دی	باطل
ذَلِكَ	ظَنُّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	فَوَيْلٌ		
دا	گمان دے	د هغوی چا چه	کفر کرے دے	پس هلاکت دے		
	لِلَّذِينَ	كَفَرُوا	مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾			
	د هغوی دپاره چا چه	کفر کرے دے	د اور نه			

أَمْ	نَجْعَلُ	الَّذِينَ	ءَامَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ
آیا	کړو به مونږ	هغوی چا چه	ایمان راوړے دے	او هغوی عمل اوکړو	نیک
	كَالْمُفْسِدِينَ	فِي الْأَرْضِ	أَمْ	نَجْعَلُ	الْمُتَّقِينَ
	د فساد کولو والو په شان	په زمکه کښ	یا	کړو به مونږ	متقی خلق
					په شان د بدکارو